

Pěchota u nás a v cizině.

Plukovník pěch. A. Hůlka:

Spolupráce pěchoty s tanky.

(Podle kpt. dypl. St. B. z Przeglądu piechoty 1938, čís. 3.)

Otázka spolupráce pěchoty s tanky nebo — lépe říkajíc — tanků s pěchotou musí být u dnešní moderní útočné vozby nově řešena, protože rychlosti tanků vzrostly desateronásobně, zatím co rychlost pěchoty se nezměnila.

Není divu, že po zkušenostech s pomalými tanky světové války chtěl na příklad francouzský pěšák, aby mu tanky neutíkaly, a na druhé straně byla obava před mohutnými protitankovými zbraněmi; tak se hromadily námitky proti delším samostatným podnikům útočné vozby.

Ruští autoři našli ideální schema časového rozvrhu útoku tanků současně do celé hloubky obrany a tvrdili dokonce, že se rychlost moderního útoku pěchoty s tanky bude rovnat rychlosti zajištěného pochodu. Do ruských teorií však zdrženlivě za-

sáhly právě ohledy na obranné palby a pak praktické nesnáze, jak synchronisovat jednotlivé samostatné podniky v celkovém rámci.

Ruský cvičební řád 1936 vyjadřuje úlohy tanků ve spolupráci s pěchotou takto: „Dělostřelectvo a tanky mají usnadnit pěchotě útok umlčováním nepřátelských paleb. Tanky chráněné pancířem proti nejhrubším střepinám granátů posunou se co nejrychleji a co nejbližší k bezpečnostnímu pásmu vlastního dělostřelectva a odtud umlčují palby řízené na útočníka. Útok tanků musí být v celé hloubce chráněn dělostřelectvem a zadýmovááním. Je-li tanků dostatek, bude hlavní úlohou dělostřelectva umlčovat protitankové zbraně; je-li tanků nedostatek, doplňují jen dělostřeleckou podporu pěchoty na zvlášť důležitých úsecích.“

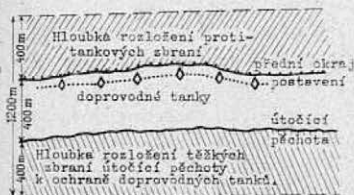
Francouzská instrukce (1937) pro užití vyšších jednotek dává podle Przegladu piechoty tankům tyto úlohy: Doprovod pěchoty v útoku. Podniky před útočící pěchotou i před doprovodnými tanky. Nájezdy na zálohy, velitelství a zbraně v hloubce postavení v situaci, kdy postavení je otřeseno. Ničení a umlčování protitankových zbraní. Pronásledování.

Úlohou doprovodných tanků je především umlčovat nejbližší odpory doprovázené pěchoty a k tomu patří stále vedení pěchoty vpřed a těsný styk s ní.

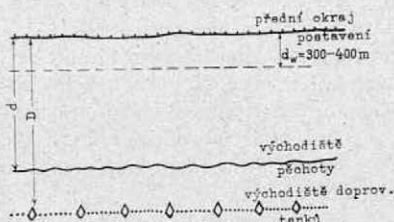
Hlubší odpory a palby jsou umlčovány skupinami středních tanků, které tím přejímají část úloh dělostřelectva a tím je i šetří pro jiná, vydatnější soustředění. Těmto skupinám říkají Francouzi „groupements de manoeuvre d'ensemble“, což by znamenalo „skupiny všeobecné činnosti“, ačkoli tato činnost je rázu méně všeobecného a více určitého, plní totiž úlohy dělostřelectva přímé podpory. Umlčování začíná od dosažených nejbližších odporů a trvá zde postupně tak dlouho, dokud nepřijdou tanky doprovodné s pěchotou. Říkejme tedy skupinám de manoeuvre d'ensemble „tanky přímé podpory“. Podle francouzské doktriny pracují celkem podobně jako doprovodné, jsou však méně závislé na pěchotě, pracují v širším rámci útoku a podle pokynů vyššího velitele.

Polský autor tu zajímavě rozlišuje skupiny doprovodné od skupin „přímé podpory“ definicí, že doprovodné tanky mají převzít úlohu dělostřelectva od okamžiku, kdy dělostřelectvo přímé podpory musí v bezpečnostním pásmu přeložit palbu, kdežto tanky přímé podpory umlčují v útoku ty odpory, které dělostřelectvo nemělo v rozvrhu palby.

Proto tanky doprovodné mají být na nejbližších cílech pěchoty ihned, jakmile z nich dělostřelectvo přeloží palbu; tehdy bude pěchota vzdálena 300–400 m.

Obr. 1.

Obr. 2.

Není to pozdě? Nemůže se stát, že pěchota bude zastavena dříve než zdolá tuto vzdálenost, vlivem obranných paleb neumlčených ani dělostřelectvem ani tanky přímé podpory? Ale dřív mohou tanky vyrazit jen za cenu přeložení dělové palby. Co je tu důležitější? Soustředění dělostřelecké palby či působení na odporech doprovodných tanků?

Útočná vozba nemůže však vyrazit dřív pro nebezpečí osamocení tanků zbavených podpory pěchotou.

Casová a prostorová vzdálenost doprovodných tanků od pěchoty závisí na těžkých zbraních pěchoty a na útočném ruchu. Dejme tomu, že většina protitankových zbraní nepřítele je rozložena do hloubky 400 m. Při účinnosti těchto zbraní celkem do 800 m, t. j. ještě 400 m před okraj postavení, je nutno, aby útočící pěchota působila na protitankové zbraně svými těžkými zbraněmi ze vzdálenosti nejvýš 400 m za doprovodnými tanky.

K překonání této vzdálenosti potřebuje pěchota okrouhle 10 minut a po tu dobu musí doprovodné tanky umlčovat odpory; je v tom ovšem i využití dělové palby. Tím je přibližně dána krajní mez odloučení doprovodných tanků od pěchoty.

Pro vyhledání hodiny vyrazení tanků z východiště vzhledem k vyrazení pěchoty z jejího východiště počítejme rychlost pěchoty v útoku 100 m za 3 min. (2 km/hod.), rychlost doprovodných tanků podle terénu 0'4—0'5 min. (15—12 km/hod.).

D je vzdálenost východiště tanků, d východiště pěchoty od čela postavení, v je rychlost pěchoty, v_1 tanků v minutách na hektometry, d_w je vzdálenost pěchoty za tanky, až budou na prvních cílech. H_t je hodina vyrazení tanků, H_p pěchoty.

$$H_t = H_p + v(d - d_w) - D \cdot v_1 \quad (1)$$

Rovnici možno psát s rychlostí v km/hod.:

$$H_t = H_p + \frac{6 \left(v \frac{d}{2} - D \right)}{V} - d_w \cdot v \quad (2)$$

Při $V = 12$ km/hod. bude:

$$H_t = H_p + \left(3d - \frac{D}{2} - 9 \right) \quad (3)$$

Při $V = 15$ km/hod. bude:

$$H_t = H_p + \left(3d - \frac{2D}{5} - 9 \right) \quad (4)$$

Příklady: a) $D = 10$ hm, $d = 6$ hm, $H_p = 5^{30}$, $V = 12$ km/hod.

$$H_t = 5^{30} + 18 \text{ min.} - 5 \text{ min.} - 9 \text{ min.} = 5^{34}$$

b) $V = 15$ km/hod.

$$H_t = 5^{30} + 18 \text{ min.} - 4 \text{ min.} - 9 \text{ min.} = 5^{35}$$

Význam rychlosti tanků v těchto rozborech záleží ve zřetelích, aby se doprovodné tanky přílišnou rychlostí nebo zpožděným postupem pěchoty neocitly v nebezpečném odloučení od pěchoty nad kritickou vzdálenost 400 m.

Po překročení předního okraje postavení umlčují doprovodné tanky soustavně odpory stále v dobrém styku a v dobré vzdálenosti před pěchotou až do prvního horizontu. V nepříznivém terénu bez krytů mohou být situace, v nichž se tanky uspořádávají a pěchota posunuje základnu těžkých zbraní, pro tanky velmi nebezpečné. V takových situacích musí poskytnout ochrannou palbu dělostřelectvo.

Takovým způsobem musí být uspořádáno vyrazení každého skoku a dorozumívání mezi nimi musí být stanoveno kodexem znamení radiových, raketových a vlajkami.

Při nedostatku tanků ve volném terénu bude možno užít tanků jen jako doprovodných, ve směrech, kde očekáváme silnější odpor, a často nikoli hned s počátku a nikoli dlouho.

Dělení tanků na skupiny doprovodné a přímé podpory vyžaduje veliké základny těžkých zbraní k ochraně tanků. Du skupiny přímé podpory se naprosto nehodí lehké tanky se slabými pancíři a vyzbrojené jen těžkými kulomety bez kanonů. V určování úloh doprovodných nebo přímé podpory musíme zkoumat, zda je pro pěchotu obtížnější vyrazení z východiště či zteč.

V terénu úplně rovném a holém bude jistě lépe užít tanků k úloze přímé podpory.